

Α. Δομή του κειμένου

- πρώτη ενότητα (Λένε πως... στο Άαχεν): Εισαγωγή
- δεύτερη ενότητα (Το σπίτι μας... λάτρυνα): Το σπίτι στο Άαχεν και οι βόλτες με τον πατέρα
- τρίτη ενότητα (Το αγάπησα... να τις προφέρω): Η πρώτη μέρα στο σχολείο
- τέταρτη ενότητα (Στο απογευματινό... τώρα μάμά μου!): Η φοίτηση στο ελληνικό σχολείο
- πέμπτη ενότητα (Η καημένη... να έρθω τρίτη): Πληροφορίες για τη μητέρα
- έκτη ενότητα (Το γερμανικό... για την υπόλοιπη ζωή του): Η αυστηρότητα των γερμανικών σχολείων
- έβδομη ενότητα (Εκτός από τη Σίγκριντ... πόσο κάνει): Οι καλύτεροι φίλοι μέσα στην τάξη

Β. Σχολιασμός του περιεχομένου

1. Πρώτη επαφή με το σχολείο – Συναισθήματα ηρωίδας

[ΕΡΓΑΣΙΑ 1]

→ Την πρώτη μέρα που η Κωνσταντίνα πήγε στο σχολείο της δημιουργήθηκαν κάποια συναισθήματα. Έτσι:

- ✓ Λίγο πριν μπει στο γραφείο του Διευθυντή αισθανόταν αγωνία και φόβο (χτυπούσε η καρδιά μου σαν τρελή – τα χέρια μου ... είχαν ιδρώσει).
- ✓ Όμως την προσοχή της την τράβηξε η εσωτερική διακόσμηση (ο διάδρομος με τα μπεζ και βυσσινιά πλακάκια, οι γλάστρες με την ποικιλία των λουλουδιών στα περβάζια των παραθύρων, οι πίνακες στον απέναντι τοίχο) και εντυπωσιασμένη από τις νέες παραστάσεις, αποξεχάστηκε, ξέφυγε από τα αρχικά της συναισθήματα (η καρδιά μου δε χτυπούσε πια) και ένωσε ανακούφιση.
- ✓ Η ταραχή την ξανάπιασε και ένωσε μεγάλο δισταγμό, μόλις βρέθηκε έξω από την πόρτα του διευθυντή (Δεν ξέρω τι άλλο χρώμα πήρα εκτός από το κανονικό χλωμό μου – ο μπαμπάς μ' έσυρε σχεδόν μέσα).
- ✓ Όμως τη στιγμή που τον αντίκρισε και τον είδε να χαμογελάει, ηρέμησε και ένωσε πάλι ανακούφιση (Η καρδιά μου έπαψε να παίζει ταμπούρλο).
- ✓ Όταν τέλος τον άκουσε να την επαινεί για το έξυπνο και θεληματικό της βλέμμα, γέμισε θάρος, αυτοπεποίθηση, και περηφάνια (Η μαμά κι ο μπαμπάς με κοίταζαν σαν να μου 'λεγαν «κουράγιο», μα εγώ δεν είχα πια ανάγκη από κουράγιο). ←

ΑΛΚΗ ΖΕΗ, Η Κωνσταντίνα και οι αρε